

El compromís de Calp

Quatre partits, CDS, UV, PP i PSOE, signaren, abans de les eleccions municipals de 1987, un acord pel qual es feien amb tot el control municipal i s'asseguraven el domini econòmic de Calp. Enmig podria haver-hi forts interessos especulatius de les immobiliàries, en mans de la dreta, i dels homes del president Lerma a la Marina Alta.

Ismael L. Belda

En joc hi ha 400 milions de pessetes. Mitjançant tres documents de protocolització notarial —les actes 1425, 1426 i 1427 signades el 29 de juny de 1987 davant del notari d'Alacant, **José Gabriel Grau Soto**— nou regidors calpins es comprometien a un acord inusual i pioner en tot l'estat espanyol. Pel *pacte de Calp* convenien anomenar alcaldessa la candidata del PSOE, **Violeta Rivera**, el 30 de juny de 1987, alhora que es repartien les tinences d'alcaldia, la comissió de govern i les comissions informatives. Els compareixents s'obligaven «a no proposar, apoyar o facilitar» cap vot de censura contra l'alcaldessa durant tot el temps del seu comandament.

En virtut de la conspiració, feta a espatlles dels altres vuit regidors —cinc independents conservadors i tres d'esquerra—, l'alcaldessa tampoc podria destituir cap regidor sense el cosentiment dels altres. Paradoxalment, el conveni dels quatre partits —PSOE, AP, UV i CDS— afirmava, en les actes notarial, que havia estat subscrit «en representació dels seus respectius votants amb la finalitat de permetre la governabilitat de l'ajuntament». En cas de no complir el conveni, els regidors pagarien 40 milions de pessetes, en garantia de les obligacions a què es referien els documents, excepció feta de Violeta Rivera, que s'hi comprometia amb una fiança doble: 80 milions de pessetes.

Dos milions, xifra aproximada de tributació fiscal per les quantitats hipotecades al pacte, no foren mai entregats a Hisenda. El redactor jurídic del compromís notarial podria ser **Luis Delgado de Molina**, degà del col·legi d'advocats d'Alacant, qui hauria cobrat fins a 600.000 pessetes d'honoraris pel seu assessorament.

Una història de jaumes

Dos homes han fet possible el pacte. L'aliancista **Jaume Vives Tur**, i el polític més fort de la comarca, el socialista **Jaume Castells**. Antic secreta-

RAFA GIL

RAFA GIL

Dalt, Calp, un poble costaner molt abellidor per als especuladors. Baix, Jaume Vives controla tot el sòl de Calp.

ri de la Marina Alta, substituït ara pel nou director de Mitjans de Comunicació de la Generalitat, **Jaume Sendra Galán** (de Dènia), **Jaume Castells Ferrer** promogué el tetrapacte econòmic.

Diputat de les Corts valencianes i membre de la Comissió de Turisme i Medi Ambient, Castells facilità d'aquesta manera l'alcaldia per al PSOE, que sempre ha guanyat les eleccions autonòmiques a Calp, però que, municipalment, hi tenia el futur ben negre.

Si Castells domina el poder a la zona, **Jaume Vives Tur** és l'amo de la majoria de les operacions immobiliàries i del control del sòl a Calp i els voltants. Ex-interventor de la Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia, ex-president del Calp Club de Futbol, per les mans de Jaume Vives, autèntica ànima econòmica del pacte, passen quasi totes les declaracions de la renda, la comptabilitat d'empreses, les assegurances i les iniciatives inversores de la construcció i la promoció a Calp.

Gestor i administrador de finques, Vives va ser regidor franquista des de 1967 fins a 1974, tinent d'alcalde i depositari del fons municipal i, més tard, jutge de pau al poble. Ara, aquest militant del Partit Popular és, per obra i gràcia del PSOE de la Marina Alta, regidor d'Hisenda.

La candidatura del PP era la candidatura de les immobiliàries. El número 6 de la llista popular, **Aurelio Rodríguez Cruanes**, de Promociones

Aurelio Rodríguez, és soci de Vives en diferents negocis i president del PP a Calp. El tercer de la mateixa llista és **Joaquín Picó Catalá**, que és nebot i treballa per a un altre constructor, **Guillermo Oltra**, ex-president dels populars. L'onzè de la candidatura, **José Mas Tent**, també és constructor immobiliari, i el contractista i constructor **Antonio Perles**, soci habitual de Vives, figurava al lloc catorzè.

Per a Vives treballa com a empleat un altre signant del pacte, **Constantino Ivars Such**, l'únic regidor del CDS. Ex-patró de pesca i responsable de Trànsit i Esports, Ivars parlava, entre altres coses en el seu programa electoral, de «propiciar la construcció d'hotels».

Jaume Vives ha estat acusat en diverses ocasions d'actuacions de dubtosa legalitat. A la urbanització La Manzanera, obra de Ricard Bofill, de la qual va ser administrador, fou denunciat pels veïns d'alçar algunes vivendes sense llicència d'obres, i també sobre zones que el PGOU declarava verdes. Al Clot dels Mariners, un edifici seu està fora d'ordenació. Els rebuts que les Oficinas Vives preparaven per als calpins sobre la recaptació de l'aigua, presentaven una estranyíssima taxa especial fixa de 8.669 pessetes. Per un suposat dèficit que tan sols el constructor entenia.

Signant del pacte és també el socialista **Miguel Ángel Suárez Zapico**, asturià, policia municipal i gendre del constructor aliancista **Guillermo Oltra**; el socialista i regidor de Cultura, **Manuel Roura García**, estudiant de Dret i segon de la llista a l'Ajuntament; la regidora socialista de Comerç i Consum, **Maria Tur Roselló**, propietària d'una ferreteria; el popular **Bernardo Moll Ivars**, regidor de Jardins; **Pedro Crespo**, d'Unió Valenciana; i **Violeta Rivera López**, l'alcaldeessa socialista. En total, nou regidors: quatre del PSOE, tres d'AP-PP, un dels CDS i un seguidor de Vicente González Lizondo.

Pedro Crespo Mut és, alhora que promotor de vivendes, regidor d'Urbanisme. Íntim col·laborador de Jaume Vives en l'estima pels solars, edificà les Galerías Aitana amb el promotor **Ferrer**, cosí de **Jaume Castells**. Propietari de terrenys a la zona arqueològica dels Banys de la Reina, a la punta del Morelló —assentament tardo-romà de gran valor— va destruir reserves prehistòriques amb màquines compressores per tal d'edificar-hi un bloc d'apartaments. En certa ocasió comentà: «em dedique a la política per a defensar allò que és meu».

Jaume Vives Tur, l'home del PP i de les immobiliàries a Calp.

Jaume Castells.

I queda l'alcaldeessa, **Maria Violeta Rivera López**. Amb el suport del déu comarcal, Jaume Castells, i els vots pactats davant notari de la dreta i el centre, Violeta i el PSOE han pogut regnar a Calp per primera volta. Afiliada al PSOE des de 1977, propietària d'una botiga de llanes, secretària de l'Associació de Comerciants de Calp i secretària del socialisme local, Violeta Rivera, del sector purament oficialista, manté línia directa no amb els responsables del partit al sud —molt enfrontada a **Fernández Valenzuela**, president de la Diputació d'Alacant—, sinó amb València i el president **Joan Lerma**, a través de Jaume Castells. A l'alcaldeessa li agradaria ocupar el lloc que aquest ex-secretari deixà a la comarca.

El pare de Violeta Rivera ha estat sempre secretari general de la UGT calpina, càrrec que ara ocupa el seu ma-

rit, **Pedro López**, empleat com a electricista en exclusiva a la immobiliària d'**Aurelio Rodríguez**. La candidatura municipal del PSOE presentava en el sisè lloc el primer alcalde franquista de Calp, **Antonio Mulet Ferrer**.

La gran batalla dels oficialistes a Calp l'encapçalà l'actual alcaldessa i els lermistes-castellistes contra un bon grapat de crítics, des de 1983. Onze d'aquests abandonaren definitivament el partit, i van obtenir a les urnes del 10-J tres regidors sota les sigles Independents Progressistes. El PSOE, alhora que s'assegurava l'alcaldia i repartia amb el PP, el CDS i la UV tot el control econòmic, aconseguia espantar, mitjançant el pacte, aquests independents, permanent maldecap de l'oficialisme socialista.

La Conselleria d'Obres Públiques, i no l'ajuntament, tramita el PGOU de Calp davant les constants diferències municipals sobre la seua redacció. Subrogada, doncs, aquesta eina urbanística, els senyors de l'especulació local continuen actuant amb el pla vigent des de 1972. Enguany, les arques municipals comptaran ja amb un pressupost de 1.800 milions de pessetes, un bon pastís que tan sols tastaran els invitats al pacte.

D'uns 10.000 censats —més de 180.000 habitants a l'estiu— no voten més que unes 4.000 persones en aquest poble costaner d'enorme interès especulatiu. «El pacte —assenyalava confidencialment una font del CDS— no significa més que tràfic d'influències i informació privilegiada». Igualment opinava el regidor independent **Francesc Morató**, per a qui el conveni secret dels nou «garanteix els autèntics interessos econòmics» dels taurons calpins.

Diversos juristes prestigiosos del País Valencià estudien ara per a EL TEMPS tota la documentació pactista. Els ja consultats coincideixen a dir que el compromís és nul de ple dret i il·legal, i que, en conjunt, podria violar la normativa de la Llei Electoral. Però, com a pacte privat que és, no tindria conseqüències penals, sinó que únicament afectaria l'ètica.

L'executiva provincial i comarcal del CDS ja comminà el seu regidor **Constantino Ivars** a trencar l'acord. Ivars, de moment, es nega a fer-ho. Tots els òrgans de direcció política dels quatre partits coneixien el pacte, segons fonts internes, encara que cap d'elles ho reconeix. Un pacte amb el qual, segons **Gerardo Muñoz**, secretari provincial dels cedistes alacantins, «s'ha enganyat totalment al poble de Calp». □